

[Grethe Philip.]

Jeg forstår, at socialministeren ved udarbejdelsen af det cirkulære, der skal lægge retningslinjerne for godkendelse af vedtægterne, er opmærksom på betydningen af, at der fra det offentlige side føres den fornødne kontrol med disse omsorgsorganisationer, og at der sikres medarbejdere og beboere medindflydelse.

Refusionerne fra stat til kommune sættes nu betydeligt i vejret. Det kunne meget vel give anledning til overvejelser af, om vi har ramt den helt rigtige højde for refusionssatserne. Det er imidlertid et gode, at vi nu ved forbedring af refusionen for omsorgsarbejde uden for plejehjemmene gør det mere attraktivt for kommunerne at gå ind i dette vigtige arbejde. Vi må så i en større sammenhæng se på de sociale refusionssatser som led i hele byrdefordelingen imellem stat og kommune.

På mit partis vegne kan jeg anbefale de af socialministeren stillede ændringsforslag og til sin tid anbefale, at man stemmer for lovforslaget i dets helhed.

Kurt Brauer: De tidligere ordførere har i rigt mål givet et billede af de problemer, udvalget er stødt på under sit arbejde, og de problemer, som de forskellige medlemmer har rejst under det til tider studiekredsprægede arbejde omkring denne lovgivning. Det har været umådelig interessant at beskæftige sig med den; alle har forsøgt at anvende deres fantasi, og mange problemer er blevet løst.

Der er dog et problem, som vi ikke kan løse ved at formulere paragraffer; det er spørgsmålet om forståelsen af ånden i denne lov. Nu håber jeg ikke, jeg bliver uretfærdig over for nogen, men der er ligesom en tendens til, at omsorgsarbejde for ældre og for pensionister, det er sådan noget med, at man haler mennesker ud af deres lejligheder, propper dem ind i busser og kører dem hen et sted, hvor de partout skal male med fingermaling eller flette peddigør eller noget i den retning. Det er, ligesom der ikke rigtig er forståelse for, at omsorgsarbejde også kan bestå i at skabe et miljø i pensionistens eget hjem, som gør hjemmet til et attraktivt sted at være. Her tror jeg virkelig at loven ville få sin fulde virkning, hvis en forståelse af dette kunne brede sig.

Når jeg sagde, at jeg var bange for at være uretfærdig, er det selvfølgelig, fordi mine bemærkninger ikke skal forstås som nedsættende i relation til de meget fortjenstfulde handlinger, som bliver foretaget af en række organisationer, som har påtaget sig at lave arrangementer for ældre, men det er nu engang ikke det helt væsentlige for mig; dette, at der er klubber, hvor folk kan komme hen og sammen med jævnaldrende høre musik og dyrke forskellige hobbies og interesser. Det er måske nok så væsentligt, hvis denne lovs ånd blev forstået sådan, at den skulle gøre det til en mere værdig ting at være pensionist. Blot denne principielle bemærkning om et problem, som næppe kan løses, medmindre det kommer offentligt frem.

Efter dette lovforslags behandling og efter alle disse problemer, hvis løsning ordførerne herfra har skildret, står tilbage for ministeren en meget alvorlig opgave med at true og lokke og overtale kommunerne ind i en udnyttelse af denne lovgivning. Såfremt det ikke finder sted, har vores arbejde her været resultatløst, så har det været negativt, hvad vi har foretaget os herinde. Vi må håbe, at ministeren vil få held til at få denne lov omsat i praktisk handling uden omkring i kommunerne; der er mange, mange penge at spare for det offentlige, såfremt denne lov kommer til at virke.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg kan igen takke for enighed i udvalget og for et særdeles grundigt arbejde. Vi vil ganske givet vende tilbage til omsorgsloven næste år i forbindelse med forhandlingerne om den kommende service- og bistandslov.

Jeg vil gerne til hr. Holger Hansen sige, at jeg er helt enig med ham i, at det er ikke meningen, at man kan eksportere sine problemer til en anden kommune, nu hvor den geografiske kommune, altså den, hvor hjemmet er beliggende, får ansvaret for tilsynet. Det er absolut ikke meningen med det ændringsforslag, der er fremsat.

Til fru Grethe Philip vil jeg gerne sige, at jeg er helt indstillet på, at de forskellige omsorgsorganisationer, som jo forbruger mange offentlige penge, underkastes kontrol, og at de må have vedtægter, som vi kan godkende, således at beslutningerne ikke træffes hen over hovedet på pensioni-